

РЕШЕНИЕ

№ 1996

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11167** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение № 3958, от 16.06.2021 г., по адм. дело № 1072/2021 г. –
АССГ, 14^{-ти} състав

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, Първо отделение, 14^{-ти} състав, в съдебно заседание на 21 март, две хиляди, и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: ПЛАМЕН ГОРЕЛСКИ,

при секретаря Илияна Янева и с участието на прокурор Ива Цанова, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 11167, по описа за 2021 г., за да се произнесе, взе предвид следното.

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 203 и сл., вр. чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предмет на разглеждане е предявена от адвокат – пълномощник искова молба, вх. № 38868/08.11.2021 г., от името на М. Ж. Д., срещу Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” - МВР претенция за обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 2 000 лева, заедно със законните лихви, считано от 23.10.2021 г., причинени от отменена от Софийски районен съд, НО, 17^{-ти} състав, с решение от 08.10.2021 г. по Н.А.Х.Д 13771/2021 г. ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ЛИЦЕ, рег. № 126633-187/16.09.2021 г.

В съдебното производство ищецът не се явява. Представяван е от упълномощения адвокат, който: поддържа исквата молба; ангажира показания на свидетеля Р. Ж. К. – сестра на ищеца, за доказване претенцията за неимуществени вреди; претендира възстановяване на направените разноски за настоящото производство, съобразно приложен списък.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва изцяло исквата молба, като неоснователна и недоказана, за което е представил и писмен отговор. Счита, че: не се доказва причиняване на неимуществени; липсва причинни – следствена връзка между отменената заповед и вредите; желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за недоказан размер на претенцията за неимуществени вреди.

Съдът изиска от СРС и съответно присъедини към доказателствата по настоящото дело Н.А.Х.Д № 13771/2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

С влязло в законна сила на 23.10.2021 г. решение от 08.10.2021 г. по протокол № 2968/08.10.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 22^{-ри} състав, по Н.А.Х.Д № 13771/2021 г. е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 126633-187/16.09.2021 г., издадена от инспектор в Сектор 02, Отдел 04, ГД „Б.“ - МВР. По силата на тази заповед, видно от писмените доказателства М. Ж. Д. е била задържана на 16.09.2021 г. в 10, 00 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи. Освободена е на 17.09.2021 г., 09, 45 часа.

Задържането е осъществено в арестното помещение на 04 РУ - СДВР и е продължило 23 часа и 45 минути.

С отмяната на Заповед за задържане на лице, рег. № 126633-187/16.09.2021 г., за ищеца М. Ж. Д. е възникнало правно основание да претендира от ГД „Б.“ - МВР обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди. В исквата молба неимуществените вреди са обосновани с твърдения за негативни емоционални преживявания – унижение от третирането ѝ като престъпник; неведение, относно причините за задържане; притеснение за семейството – създаване грижи и тревоги у сестра си (св. Р. К.) и претеснение, ако възрастната ѝ майка разбере за задържането; получени насинявания по тялото от лежането върху нар в ареста; ухапвания от бълхи; стрес и постоянна напрегнатост, за продължителен период от време и понастоящем (датата на подаване исквата молба); засягане честта и достойнството. Тези негативни ефекти, които твърди да е понесъл, ищецът е оценил на сумата от 2 000 (две хиляди) лева, като

претендира и законните лихви от датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта – 23.10.2021 г.

Разпитана в съдебно заседание свидетелят Р. Ж. К. – сестра на ищеца заявява и твърди, че: М. Ж. Д. ѝ се обадила по телефона „още в процес на задържане“, като от тембъра на гласа ѝ разбрала, че е изпаднала в силен стрес, дължащ се и на това, че притеснява сестра си и се опасява майка им да не разбере за задържането. Свидетелят твърди още, че: има „силна връзка“ със сестра си и се виждат „при първа възможност“, понеже свидетелят живее постоянно в [населено място]; около месец след ареста се срещнали и тя видяла по тялото на сестра си синини, за които М. Д. казала да са от дървения нар; и понастоящем М. Д. се притеснява да приема по телефона разговори от непознат номер и силно се стресира при позвъняване, вкл. на входната врата; споделяла за неприятности в службата, откъдето предпочела да напусне, за да не създава неудобства.

Настоящият решаващ състав на Административен съд София – град намира така предявената искова молба за основателна и частично доказана, относно размера на претенцията за неимуществени вреди.

Исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая - Заповед за задържане на лице, рег. № 12663з-187/16.09.2021 г., издадена от инспектор в Сектор 02, Отдел 04, ГД „Б.“ - МВР); причинена вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Видно е от мотивите на решението на СРС, по НАХД № 13771/2021 г., че заповедта за задържане е отменена само на т. нар. „процесуално основание“ – липса на фактическо описание на цитираните в заповедта текстове от НК. От наличните по делото на СРС писмени доказателства също не се установява конкретната причина за задържането.

Съдът кредитира показанията на свидетеля (сестра) Р. К. само относно твърденията, че в деня на задържането и на следващия ден ищецът М. Д. се е намирала „в силен стрес“, дължащ се и на това, че притеснява сестра си и се опасява майка им да не разбере за задържането. Свидетелските показания и липсата на представени от ищеца други доказателства (писмени, гласни) не установяват и не доказват ищцовото твърдение за: получени насинявания по тялото от лежането върху нар в ареста; ухапвания от бълхи; стрес и постоянна напрегнатост, за продължителен период от време и понастоящем.

Съдът приема за несъмнено, че: ищецът Д. е престояла в арестното помещение на 04 РУ – СДВР в продължение на 23 часа и 45 минути, на основание призната от СРС, НО, 22^{PH} състав, по Н.А.Х.Д № 13771/2021 г. за незаконосъобразна Заповед за задържане на лице, рег. № 12663з-187/16.09.2021 г.; самото задържане на ищеца е

довело до лишаване от право на свободно придвижване, а престоят в помещение за предварително задържане (арест) е основателна причина за пораждаване на негативни усещания (притеснение, обида, унижение, битов дискомфорт). Такива неблагоприятни емоции би изпитал всеки, неосъждан човек, който е обект на подобни действия, независимо от фактическите причини за това. Ищецът не установи и не доказа, посредством други гласни и/или писмени доказателства (медицински документи, документи, доказващи настъпване на неблагоприятни за него последици, касаещи трудовата му дейност) настъпване на други, по-широки по обхват и последици емоционални увреждания. Обезщетение за неимуществени вреди се дължи за конкретно претърпени психически страдания, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на административен орган, обективирани (както е в случая) в индивидуален административен акт. В процесния случай, за да определи справедлив размер на обезщетението (арг. чл. 52 ЗЗД) Съдът съобрази гласните доказателства, както и другите, релевантни факти и обстоятелства, приемайки, че претенцията за репарирание на понесени от ищеца неимуществени вреди се явява основателна и доказана, за размер от 1 000 лв. (хиляда лева). Над този размер, до претендирания с исковата молба размер на обезщетение от 2 000 лева исковата молба е неоснователна и недоказана.

Предвид т. 4 от ТР № 3/22.04.2005 г. на ВКС, ответникът – ГД „Б.“ - МВР дължи да заплати присъдената сума на обезщетение от 1 000 лева, заедно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 126633-187/16.09.2021 г., т.е. – от 23.10.2021 г.

Изходът на съдебния спор е основание ответникът да бъде осъден да възстанови на ищеца: внесената държавна такса за образуване на делото (чл. 10, ал. 3, изр. първо ЗОДОВ); част от заплатеното от него възнаграждение за адвокат, съразмерно на уважената част от иска. Според представения от адвоката на ищеца списък по чл. 80 ГПК адвокатското възнаграждение се претендира на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата (оказана безплатна помощ и съдействие). От това следва, че основата за изчисляване на адвокатското възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска е в размер на 370 лева, определена на основание чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така, съразмерно на уважената част от иска (1 000 лева) ответникът дължи да заплати на адвокат И. В. адвокатско възнаграждение от 185 лева.

Основателно, предвид отхвърлената част от исковата молба се явява и искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ), върху база от 100 лв., в размер на 50 лева, съразмерно на отхвърлената част от исковата молба.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ “БОРБА С ОРГАНИЗИРАНАТА ПРЕСТЪПНОСТ” - МВР да заплати на М. Ж. Д. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева), причинени ѝ от незаконосъобразна Заповед за задържане на лице, рег. № 126633-187/16.09.2021 г., заедно със законните лихви върху тази сума, считано от 23.10.2021 г., до окончателното изплащане и ОТХВЪРЛЯ,

като неоснователен и недоказан иска за неимуществени вреди, за размера над 1 000 лева, до претендирания размер от 2 000 лева.

ОСЪЖДА Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” - МВР да заплати на: М. Ж. Д. – ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на настоящото дело, в размер на 10 лв. (десет лева); адвокат И. В. В. – ЕГН: [ЕГН], на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата, съразмерно на уважената част от исковата молба адвокатско възнаграждение, в размер на 185 лв. (сто и осемдесет, и пет лева).

ОСЪЖДА М. Ж. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” - МВР юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, в размер на 50 лв. (петдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: